

РЕШЕНИЕ

№ 26625

гр. София, 10.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9196** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Национално толо управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрисконсулт Д. Д. Д., срещу Решение № 3102 от 01.07.2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 116-ти състав, по НАХД № 7405/2024 г. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № BG02072023/4000/P8-636/22.12.2023 г., издадено от Директор на Национално толо управление към Агенция "Пътна инфраструктура" - [населено място], с което за нарушение и на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на А. М. А., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание глоба в размер на 1800 лева.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение като незаконосъобразно и издадено при неправилна преценка на събраните доказателства. Твърди се, че нарушението е надлежно установено от административнонаказващия орган, като е използван точно регламентираният в специалния закон доказателствен способ - доклад от поддържаната от АПИ електронна система за събиране на пътни такси /ЕССПТ/, а в хода на административно – наказателното производство не са представени доказателства,

които да оборят презумптивната доказателствена стойност на доклада по чл. 189е, ал. 8 и 9 ЗДвП. Посочва, че санкционираното лице не е упражнило правото си да възрази, че друг, а не той, е управлявал пътното превозно средство /ППС/ на датата, на която е извършено нарушението, както в момента на съставяне на АУАН, така и по-късно. Лицето се е запознало с доклада и снимките от нарушението, генерирани от ЕССПТ и не е отрекло, че на процесната дата и час е управлявало процесното ППС по път от платената републиканска пътна мрежа, нито е възразило срещу нарушението, за което му е съставен АУАН. Твърди, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява нарушението и субектът на нарушението. Моли за отмяна на обжалваното съдебно решение и потвърждаване на НП.

Ответникът – А. М. А., редовно уведомен, в становище от 29.11.2024г. оспорва жалбата. Твърди, че не е управлявал МПС с процесния рег. номер на 30.06.2023г. Не е ясно мястото на извършване на нарушението, тъй като описанието му в АУАН и НП е недостатъчно. Не е посочена и нарушената разпоредба, тъй като чл. 179, ал.3а от ЗДвП е санкционна такава. Алтернативно сочи, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 във връзка с §1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН предвид незначителния участък, през който е минало ППС, и заплатеното такса за него преди издаване на НП. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Въззивната инстанция е установила следната фактическа обстановка: на 02.07.2023 г. в 17:35 часа в направление излизане от територията на Република България на граничен контролно-пропускателен пункт О. - ферибот пристигнало пътното превозно средство с рег. № SN17WGO с обща техническа допустима максимална маса - над 12 тона, управлявано от жалбоподателя А.. След извършена проверка от страна контролните органи било установено, че на 30.06.2023г., в 09:13 часа, горепосоченото пътното превозно средство с регистрационен № SN17WGO попада в категорията на пътното превозно средство, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/. Цитираното превозно средство било засечено на 30.06.2023 г., в 09:13 часа, по път А-6, км. 60+705, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Като място на нарушението е посочен път А-6, км. 60+705, за който се събира такса за изминато разстояние — тол такса, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 680 на Министерски съвет от 21 септември 2022 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние или тол такса. За извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП с номер на нарушението № FF587294E3 9E67F0E053021F160A9A50. Не били събрани данни от кого е управлявано към датата на нарушението, нито чия е собствеността на чуждестранното МПС. Предвид на това срещу водача П. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №

BG02072023/4000/P8- 636/02.07.2023 г., съставен от Л. Б. Г.-В., старши инспектор в отдел ПТРП, териториална дирекция „ТД Митница Р.“, за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел, след което бил предявен на нарушителя, който го подписал, посочвайки че има възражения. АНО счел изложената в акта фактическа обстановка за категорично доказана и въз основа на нея издал обжалваното наказателно постановление № BG02072023/4000/P8-636/22.12.2023 г., издадено от Директор на Национално тол управление към Агенция "Пътна инфраструктура" - [населено място], с което на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 1800 лева.

Установената от СРС фактическа обстановка се базира на събрания и проверен по делото доказателствен материал. За да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно и необосновано, съдът е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са събрани доказателства, които да докажат, че лицето, което е санкционирано, е собственик на превозното средство или че е било водач на ППС при извършване на нарушението. Съдът е установил и че е налице неяснота и при описанието на нарушението, тъй като нито от съставения АУАН, нито от издаденото НП е посочен размерът на дължимата пътна такса, както и как е бил определен този размер.

Настоящият състав на съда констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентните органи съгласно чл. 189е, ал. 1 и ал.12 ЗДвП и приложените по делото заповед № РД-11-740/07.06.2023г. на председателя на Управителния съвет на АПИ, Заповед № ЗАМ – 1434/32 – 263874 от 08.08.2022 г. на директора на Агенция Митници и Заповед № ЧР – СП – НТУ – 149/25.05.2023 г. на председателя на Управителния съвет на АПИ.

Наказателното постановление съдържа задължителните реквизити по чл. 57, ал.1 от ЗАНН. Действително при описанието на извършеното нарушение не е посочен размерът на дължимата тол такса. Същата обаче е платена преди издаване на НП, както изрично е записано, а и размерът ѝ не представлява обстоятелство, което е от значение за нарушението.

При съставяне на АУАН и издаването на НП не е изяснено авторството на извършеното нарушение. Събраните по преписката и в съдебното производство доказателства не водят до категоричен извод, че санкционираното лице А. М. А. е извършил посоченото в НП нарушение. Не е изяснено и в какво качество му е наложено това наказание. Съгласно чл. 187а, ал.1 от ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. В ал.4 на същата разпоредба е предоставена възможност на вписания собственик, съответно ползвател, да се освободи от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Няма такава възможност за третото лице, управлявало МПС. Поради това е неоснователно възражението в жалбата, че санкционираното

лице е имало възможност да възрази и да посочи кое лице е управлявало МПС на 30.06.2024г. Съгласно на чл. 188, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП „собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство“. Тоест при установено нарушение се санкционира физическото лице собственик на ППС, физическото лице, законен представител на юридическото лице, собственик на ППС или лицето, на което собственикът е декларирал, че е предоставено ползването на ППС. В случая, административнонаказващия орган не е събрал никакви доказателства относно това кой е собственикът на ППС, с което е извършено констатираното нарушение. От разпита на актосъставителя става ясно, че е предположил, че щом А. А. е управлявал ППС при проверката на 02.07.2023 г., то именно той следва да бъде санкциониран за нарушението на 30.06.2023г. Такова предположение не намира опора нито в цитираните разпоредби относно определянето на лицето, което подлежи на санкциониране, нито в други законови разпоредби. По делото липсват каквито и да е данни А. А. да е собственик, представляващ юридическо лице, собственик на превозното средство, или да е посочен от собственика като управлявал ППС при извършване на нарушението, не се установява и да е управлявал ППС при извършване на нарушението. Това, че няколко дни след нарушението е управлявал превозното средство, само по себе си не е основание да се предполага и да се санкционира за нарушението от 30.06.2022г., още повече, че при съставянето на АУАН лицето е посочило, че има възражения. Но дори лицето да не е възразило, дори и да не посочило кой е собственикът, ползателя или представляващия юридическо лице - собственик, това не е основание да бъде ангажирана неговата административнонаказателна отговорност, доколкото изясняването на авторството на нарушението е задължение на административнонаказващия орган. Тежестта на доказване в случая е на АНО, който следва да събере доказателства, които недвусмислено и категорично да установяват всички фактически обстоятелства, които са от значение за твърдяното нарушение. Докладът по чл. 189е, ал. 8 и 9 ЗДвП, макар и ползвайки се с презумптивна доказателствена стойност, не съдържа данни относно авторството на констатираното нарушение, така че позоваването на него от страна на касатора е неоснователно. Безспорно времето, мястото и извършителя са основни елементи на нарушението. Всеки един от тези елементи трябва да бъде доказан по категоричен начин от административнонаказващия орган, за да се ангажира отговорността на лицето.

Изложеното дава основание на касационната инстанция да приеме, че въззивното решение е законосъобразно и правилно, а жалбата срещу него - неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена от съда.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500лв., платени в брой съгласно договор за правна защита на л. 38.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила Решение № 3102 от 01.07.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, постановено по НАХД № 7405/2024 г., с което е отменено наказателно постановление № BG02072023/4000/P8-636/22.12.2023 г., издадено от Директор на Национално тол управление към Агенция "Пътна инфраструктура" - [населено място].

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на А. М. А., ЕГН [ЕГН], сумата от 500лв. адвокатско възнаграждение за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.